

πλήρωμα²

πλήρωμα², το, ουσ. [<μτγν. πλήρωμα], εύχρηστο μόνο στη φρ. *το πλήρωμα του χρόνου*, **α.** η συμπλήρωση του προκαθορισμένου χρόνου, η κατάλληλη στιγμή για να συμβεί κάτι: «δεν ήρθε ακόμα το πλήρωμα του χρόνου για την αλλαγή της ηγεσίας του κόμματος». **β.** η συντέλεια του κόσμου: «πολλοί ψευδοπροφήτες προφήτευσαν πως με την αυγή του 2.000 θα ερχόταν και το πλήρωμα του χρόνου».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας